SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 16/2026-63

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [redacted], [redacted], [redacted] zastúpenej JUDr. Jurajom Martausom, PhD., advokátom, Jarabinková 6B, Bratislava, proti uzneseniam Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I ČVS: ORP-167/1-VYS-B1-2025 z 9. mája 2025 a Okresnej prokuratúry Bratislava I č. k. 1 Pn 6/25/1101-13 z 15. júla 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.
Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 24. septembra 2025, doplnenou podaním doručeným ústavnému súdu 13. októbra 2025, domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I (ďalej len „OR PZ“) ČVS: ORP-167/1-VYS-B1-2025 z 9. mája 2025 a Okresnej prokuratúry Bratislava I (ďalej len „okresná prokuratúra“) č. k. 1 Pn 6/25/1101-13 z 15. júla 2024. Zároveň navrhuje zrušiť obe namietané uznesenia orgánov činných v trestnom konaní.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že vyšetrovateľ OR PZ uznesením ČVS: ORP-167/1-VYS-B1-2025 z 9. mája 2025 (ďalej len „uznesenie vyšetrovateľa“) podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odmietol trestné oznámenie sťažovateľky pre podozrenie zo spáchania trestného činu ohrozenia mieru, a to s odôvodnením, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Prokurátorka okresnej prokuratúry uznesením č. k. 1 Pn 6/25/1101-13 z 15. júla 2024 (ďalej len „uznesenie prokurátorky“) podľa

§ 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietla ako nedôvodnú sťažnosť sťažovateľky, ktorú proti uzneseniu vyšetrovateľa uplatnila.

II.
Argumentácia sťažovateľky

3. V ústavnej sťažnosti predostiera sťažovateľka tvrdenia o arbitrárnosti oboch rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní, keďže podľa jej vyjadrenia nedávajú takmer žiadnu odpoveď na jej viaceré podstatné a konkrétne námietky, ktoré formulovala tak v trestnom oznámení, ako aj v podanej sťažnosti. Podľa sťažovateľky sú obe rozhodnutia výsledkom zjavne nesprávneho a ústavne neudržateľného právneho posúdenia, pretože podľa nej orgány činné v trestnom konaní interpretovali ustanovenia § 417 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona nesprávne, spôsobom, ktorý sa vymyká účelu zakotvenia skutkovej podstaty vymedzeného ohrozovacieho trestného činu do právneho poriadku Slovenskej republiky.

4. Sťažovateľka uvádza, že ústavnou sťažnosťou napadnuté rozhodnutia možno považovať za ústavne neudržateľné nielen pre ich svojvoľnosť a nepreskúmateľnosť, ale aj z toho dôvodu, že predstavujú neprípustný zásah do jej práva na účinné vyšetrovanie. Na tomto mieste dôvodí, že orgány činné v trestnom konaní nevenovali jej trestnému oznámeniu dostatočnú pozornosť a súčasne nekonali promptne, teda primerane rýchlo.

III.
Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní preskúmal, či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. V súlade s princípom subsidiarity (čl. 127 ods. 1 ústavy) ústavný súd poskytuje v konaní o individuálnej ústavnej sťažnosti ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb za podmienky, že o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je teda rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom ochranu základným právam a slobodám poskytuje v zmysle ústavy primárne všeobecné súdnictvo a ústavný súd až subsidiárne.

7. Z ustálenej judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu sa uplatňuje aj na ochranu základných práv a slobôd ostatnými orgánmi verejnej moci. Každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí pred tým, než podá sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu. Ústavný súd môže uplatniť svoju právomoc až vtedy, ak fyzická osoba alebo právnická osoba nemá iný prostriedok účinnej ochrany svojich práv.

8. Vo vzťahu k uzneseniu vyšetrovateľa OR PZ sťažovateľka disponovala účinným prostriedkom ochrany – sťažnosťou, ktorú aj využila. O sťažnosti bola oprávnená a povinná rozhodnúť okresná prokuratúra ako sťažnostná inštancia. Preskúmanie uznesenia vyšetrovateľa okresnou prokuratúrou

robí ústavnú sťažnosť v tejto časti neprípustnou, v dôsledku čoho ju ústavný súd podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol.

9. Podľa čl. 1 príkazu generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. 11/2019 z 28. novembra 2019 o postupe prokurátorov pri vybavovaní žiadostí o preskúmanie zákonnosti v predsúdnom trestnom konaní (ďalej len „príkaz“) tento príkaz upravuje postup prokurátora pri vybavovaní podania, ktorým sa podávateľ domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia vydaného v predsúdnom konaní alebo preskúmania zákonnosti postupu prokurátora v predsúdnom konaní vrátane postupu spočívajúceho v preskúmaní postupu policajta v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania podľa Trestného poriadku, alebo odstránenia prieťahov prokurátora v predsúdnom konaní a ktoré nie je možné považovať za opravný prostriedok alebo iné podanie podľa Trestného poriadku (ďalej len „žiadosť“).

10. Podľa čl. 3 ods. 3 príkazu sa podľa tohto príkazu postupuje iba vtedy, ak je žiadosť podaná obvineným, jeho obhajcom, poškodeným, jeho splnomocnencom, oznamovateľom, zúčastnenou osobou alebo osobou, ktorá môže podať opravný prostriedok v trestnom konaní. Podania, ktoré sú podľa obsahu žiadosťou a ktoré podala iná osoba, sa podľa tohto príkazu nevybavujú.

11. Príkaz je vyjadrením osobitného oprávnenia generálneho prokurátora podľa § 10 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) vydávať príkazy, pokyny a iné služobné predpisy, ktoré sú záväzné pre všetkých prokurátorov, právnych čakateľov prokuratúry, asistentov prokurátorov a ostatných zamestnancov prokuratúry. Také oprávnenie má osobitnú povahu vo vzťahu k ostatným inštitútom zákona o prokuratúre a keďže je príkaz pre prokurátorov záväzný, je postup podľa neho (čl. 6 ods. 4 príkazu spolu s nadväzujúcimi ustanoveniami zákona o prokuratúre) právnym prostriedkom na ochranu základných práv a slobôd podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde (IV. ÚS 132/2020, IV. ÚS 420/2020, IV. ÚS 463/2020).

12. Keďže v dotknutej trestnej veci nebolo vznesené obvinenie, nevznikla prekážka právoplatne rozhodnutej veci podľa § 9 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku a postup uvedený v predchádzajúcom bode má osobitnú povahu oproti návrhu podľa § 364 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (ktorý by bol „iným podaním podľa Trestného poriadku“ v zmysle čl. 1 príkazu).

13. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti nepreukázala a ani neuvádzala, že by postup v zmysle uvedeného príkazu vo vzťahu k uzneseniu prokurátorky okresnej prokuratúry využila. Za takýchto okolností ústavný súd považuje ústavnú sťažnosť sťažovateľky za predčasnú a neprípustnú, keďže využitie preskúmania zákonnosti rozhodnutia vydaného v predsúdnom konaní podľa príkazu generálneho prokurátora ustálená judikatúra ústavného súdu kvalifikuje ako účinný právny prostriedok k poskytnutiu ochrany formulovaných práv sťažovateľa. Príslušný stupeň prokuratúry má v zmysle citovaného príkazu právomoc preskúmať namietané uznesenie okresnej prokuratúry, ako aj postup, ktorý mu predchádzal. Sťažovateľka by mala následne v prípade nespokojnosti s výsledkom takéhoto prieskumu možnosť namietať ho prostredníctvom ústavnej sťažnosti (s čím by mohla spojiť aj požiadavku preskúmania uznesenia prokurátorky okresnej prokuratúry, pozn.).

14. Vzhľadom na nepreukázanie využitia účinného právneho prostriedku nápravy potenciálneho zásahu do označených práv ústavný súd aj v tejto časti ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol ako neprípustnú.

15. Vzhľadom na odmietnutie sťažovateľkou podanej ústavnej sťažnosti ako celku ostalo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími v nej uplatnenými návrhmi.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. januára 2026

Peter Molnár
predseda senátu